DZIENNIK URZĘDOWY
POWIATU MIECHOWSKIEGO.

Nr. 2. Miechów, dnia 10. kwietnia 1918. Rok 4.

Prenumerata kwartalnie 3 K.

TREŚĆ (12—22). Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8. lutego 1918 Dz. rozp. Nr. 15 dotyczące ograniczenia spożywania mięsa. — 13. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 27. lutego 1918 E. V. Z. Nr. 203347/18 dotyczące zajęcia ziemniaków na kampanię wiosenną 1918.— 14. Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26. marca 1918 Dz. rozp. Nr. 21 dotyczące zaprowadzenia czasu letniego na rok 1918. — 15. Tępienie ostów. — 16. Dodatki do podatku gruntowego. — 17. Wymiar podatku zarobkowego dla Towarzystw obowiązanych do składania rachuuków. — 18. Opłaty stemplowe, Zmiana skutkiem podwyżki kursu rubla. — 19. Podwyżka należytości stemplowych od weksli. — 20. Wyroki. — 21. Grzywny. — 22. Zaległa przedpłata za dziennik urzędowy.
Część nieurzędowa.

12.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8-go lutego 1918 r., dz. rozp. Nr. 15,

dotyczące ograniczenia spożywania mięsa.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 roku, Nr. 61 Dz. rozp. i rozporządzenia z dnia 8. września 1916 r., Nr. 68 Dz. rozp., zarządza się, co następuje:

§ 1.

W obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zakazuje się sprzedaży, przyrządzania oraz spożywania surowego i przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, marynowanego, wędzonego) mięsa wołowego, cielęciny, wieprzowiny, baraniny, koziny, gęsi, kaczek i kur, a to we *ś r o d y i p i ą t k i* każdego tygodnia.

Zakaz ten obowiązuje również i prywatne gospodarstwa domowe.

§ 2.

Ludności żydowskiej dozwolone jest przyrządzanie potraw mięsnych w piątki, celem ich spożycia w bezpośrednio następującą sobotę.

§ 3.

Rzeź bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, baranów i kóz jest dozwolona wyłącznie tylko w rzeźniach, oznaczonych przez Komendę powiatową, a to w ilości pozostającej w odpowiednim stosunku do liczby mieszkańców, a wyznaczonej przez Komendę powiatową, w uwzględnieniu stanu bydła i to oddzielnie od rzezi bydła, przeznaczonego dla potrzeb wojskowych.

§ 4.

Komendy powiatowe mogą zezwalać na wyjątki z pod przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, zwłaszcza   zniczym.

§ 5.

Przekroczenia powyższych przepisów karać będzie Komenda powiatowa po myśli § 9 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp.

§ 6.

Komenda powiatowa jest obowiązana czuwać nad wykonaniem tego rozporządzenia przez przeprowadzanie kontroli także i w gospodarstwach prywatnych.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie znosi się będące dotąd w mocy §§ 2, 4 i 6 rozporządzenia Jenerał-Gubernatora wojskowego z 13. października 1916 r., Nr. 79 Dz. rozp. dotyczącego ograniczenia spożywania mięsa.

13.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego

z dnia 27 lutego 1918 E. V. Z. Nr. 203347/18 dotyczące zajęcia ziemniaków na kampanię wiosenną 1918.

Na mocy rozporządzenia Najwyższego Dowództwa M. V. Nr. 305895/1918, postanawia się, co następuje:

§ 1.

Ziemniaki do konsumu.

1. Obrót ziemniakami w obrębie powiatu przez producentów jest wzbroniony.

2. Dowóz ziemniaków z innego powiatu może zezwolić tylko c. i k. Intendantura (E. V. Z.).

3. Wojsko i zakłady wojskowe w obrębie Jeneral. Guber. mogą pokryć swoje zapotrzebowanie przez zamówienie w Intendanturze.

§ 2.

Ziemniaki do celów przemysłowych.

Gorzelnie mogą przerabiać im przyznany z własnego gospodarstwa kontyngent ziemniaczany, muszą jednak pozostawać pod ścisłym nadzorem w myśl L. V. Nr. 200399/18.

§ 3.

Wywóz ziemniaków z obrębu Jeneral. Gubernatorstwa.

Przeznaczoną do wywozu ilość ziemniaków zakupywać będą legitymowani zakupiciele Intendantury.

Każdy inny wywóz jest wzbroniony.

§ 4.

Ceny.

Cena została ustanowioną na 20 kor. za 100 kg. zdrowych i do użytku zdolnych ziemniaków, z doliczeniem 3% na ziemię czyli razem obowiązuje cena ta za 103 kg. loco, produkcya.

Dostawa należy do producenta, o ile odległość od miejsca przeznaczenia nie przenosi 7 km., za co kupcy obowiązani są płacić po 30 hal. za każdy cetnar metryczny i kilometr.

§ 5.

Postanowienia karne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia postępować się będzie ze strony c. i k. Komendy powiatowej w myśl § 10 rozporządzeniem Naczelnego Wodza z dn. 11. czerwca 1916 r. Nr. 61, względnie co do zakazu wywozu w myśl § 7 rozporządzenia 47 z dn. 15. grudnia 1915 r.

§ 6.

Wbrew zakazowi działający podpadają pod rozporządzenie § 11 Naczelnego Dowództwa z dn. 11. czerwca 1916 r. Nr. 61.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, dotyczące ziemniaków tracą swą moc.

Rozporządzenie wykonawcze.

Równocześnie zawiadamia się, że Intendantura c. i k. Jeneral. Gubernatorstwa powierzyła zakup i wywóz ziemniaków legitymowanym kupcom, którzy znowu przez swoich zastępców upoważnionych przez c. i k. Komendę zgłoszą się celem zakupu zbywających ziemniaków.

W razie gdyby producenci dobrowolnie ziemniaków nie oddawali zarządzi się ze strony c. i k. Komendy powiatowej przymusową rekwizycyę i obniży się cenę na 16 kor. za 100 kg. i bezpłatną przymusową dostawę do miejsc odbiorczych.

14.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go marca 1918 r., dz. rozp. Nr. 21.

dotyczące zaprowadzenie czasu letniego na rok 1918.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apost. Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się stosownie do artykułu II, ustęp 2, Patentu

o ustanowieniu Władzy państwowej w Królestwie Polskiem z dnia 12-go września 1917 r., Nr. 75 Dz. rozp., dla obszarów Polski pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Na czas od poniedziałku dnia 15-go kwietnia 1918 r., aż do poniedziałku dnia 16-go września 1918 r., zaprowadza się czas letni o godzinę wcześniejszy od obecnego.

Stosownie do tego przesunie się wskazówki na zegarach dnia 15-go kwietnia 1918 r. o godzinie 2-giej rano według dotychczasowej rachuby o jedną godzinę naprzód, a w dniu 16-go września 1918 r. według nowej rachuby zaprowadzonej tem rozporządzeniem (czas letni) o jedną godzinę wstecz.

Rano dnia 16-go września 1918 r. oznaczy się pierwszą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą A, a drugą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą B.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

15.

Tępienie ostów.

C. i k. Jener. Gubernatorstwo w Lublinie rozporządzeniem z dnia 26. sierpnia 1917 Dz. rozp. Nr. 72 wydało następujące przepisy w sprawie tępienia ostów:

§ 1.

Ktokolwiek rozporządza gruntem, obowiązany jest w terminie oznaczonym przez Komendę powiatową wytępić rosnące na nim osty (Cirsium arvense).

Komenda powiatowa może przepisać rozmaite sposoby tępienia ostów.

§ 2.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia lub przepisów, wydanych na jego podstawie będą karane przez Komendę powiatową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do pięćdziesięciu koron, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny karą aresztu do pięciu dni.

Prócz tego może Komenda powiatowa zarządzić tępienie ostów na koszt opieszałego.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Na podstawie § 1 ustęp 2 tego rozporządzenia przepisuje Komenda następujące sposoby tępienia ostów:

1) Najpewniejszym środkiem tępienia ostu jest w pierwszym rzędzie obok starannej uprawy gruntu i używanie do siewu zupełnie czystego ziarna, gruntowne i dokładne ich wyplewienie.

Plewienie odbywa się w następujący sposób:

a) Już w początkach wegetacyi, gdy roślinki ostu są jeszcze małe, należy nożem podobnym do rydla taki chwast wyciąć. Ażeby wytępienie ostu było dokładne, powinno się często to powtarzać, przyczem należy zwracać szczególną uwagę na to, aby korzeń został w zupełności usunięty, gdyż w przeciwnym razie pozostałe części korzeni na nowo wypuszczają pędy. Aby to osiągnąć, musi to wycinanie korzeni nożem być głębokie i staranne.

b) Jeżeli osty podrosły i są już większe, powinno się w przyszłości szczególnie po deszczu wyrywać je ręką razem z korzeniami. Ten sposób tępienia ostu może być przeprowadzonym tylko na wiosnę tak długo, jak długo nie jest to połączone ze zniszczeniem zboża.

2) Jeżeli się jeszcze w czasie żniwa większe ilości ostu na polu znajdują, to należy jeszcze przed zwiezieniem zboża oset w jednem miejscu na polu zebrać i spalić, pod żadnym zaś warunkiem nie należy go pozostawiać na drogach i miedzach, gdyż nasienie tego uprzykszonego chwastu w ten sposób dalej się tylko rozpowszechnia.

3) Jeżeli na ugorach, pastwiskach, miedzach i rowach większe ilości ostu się znajdują, a plewienie tychże jest bardzo uciążliwe i połączone z większymi kosztami, powinno się osty jeszcze przed okwitnięciem skosić, zgromadzić na jedno miejsce i spalić. Takie postępowanie można kilka razy do roku zastosować, by tej szkodliwej rośliny nie dopuścić do okwitnięcia, a temsamem do wykształcenia się nasienia.

4) Co się tyczy tępienia tego chwastu na gruntach opuszczonych powinna utworzyć się mająca Komisya gospodarcza stosownie do rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 3. kwietnia 1916 dz. rozp. Nr. 54 wydać w dotyczących miejscach, w obrębie których pole takie znajduje się, odpowiednie zarządzenia.

Działalność Komisyi ograniczyć się ma głównie do tego, aby przed okwitnięciem chwast skosić, zielony jeszcze oset zgromadzić na jedno miejsce, o ile możności przykryć ziemią, aby gnił, o ile się go nie da użyć na paszę.

Jeżeli ten sposób nie da się zastosować, należy chwast po wyschnięciu spalić.

Zarządzenie to należy w gminie publicznie ogłosić.

Żandarmerya i wójtowie gmin otrzymują polecenie czuwania nad tem, ażeby każdy wypełnił ciążący na nim w myśl § 1 cytowanego rozporządzenia

obowiązek niszczenia ostów, a o opieszałych donieśli Komendzie w celu ich ukarania.

16.

Dodatki do podatku gruntowego.

Skutkiem zarządzenia c. i k. Jeneral. Gub. wojsk. w Lublinie F. A. Nr. 302701 z 20/3 1918 zawiadamia się, że rozporządzenie Komendy etapowej I-ej armii Nr. 572 z 1/4 1915, którem pobór dodatkowego podatku do podatku gruntowego zastanowiono, z dniem 1/I 1918 cofnięte zostało.

Skutkiem powyższego zarządzenia, od terminu wyżej podanego opłacać należy podatek gruntowy wraz z dodatkiem uzupełniającym.

17.

Wymiar podatku zarobkowego dla Towarzystw obowiązanych do składania rachunków.

Wskutek zarządzenia c. i k. Jeneral. Guber. wojskowego w Lublinie F. A. Nr. 300643 z 30/I br. wzywa się towarzystwa obowiązane do publicznego składania rachunków, aby najdalej po upływie miesiąca po walnem zgromadzeniu przedłożyły oddziałowi skarbowemu c. i k. Komendy powiatowej zamknięcie bilansowe za ubiegły rok (art. 471 ustawy zarob.) wraz z ewentualnem obliczeniem podatków (§ 65 instrukcyi z 5/11 1899) i dowodem zapłacenia tychże.

18.

Opłaty stemplowe.

Zmiana skutkiem podwyżki kursu rubla.

Kurs rubla rozporządzeniem Q. Nr. 2432 z 15/1 1918 został podwyższony na 2 K. 20 h.

Skutkiem tej zmiany podwyższone zostały należytości stemplowe, ustanowione w walucie rublowej, a płatne walutą koronową w markach bośniacko-hercegowińskich.

Podwyższone należytości stemplowe mogą być płatne istniejącemi markami bośn.-hercegowińskimi w sposób następujący:

5 kopiejek = 11 h. = 10 h. + 1 h.
10 « = 22 « = 20 « + 1 « 1 h.
15 « = 33 « = 20 « + 13 «
20 « = 44 « = 30 « + 14 «
1 Rubel = 2 K. 20 h. = 2 K + 20 h.
2 Ruble = 4 « 40 « = 2 « + 2 K. + 40 h.
4 « = 8 « 80 « = 5 « = 2 « + 1 K. + 50 h. + 30 h

19.

Podwyżka należytości stemplowych od weksli.

Sprzedaż blankietów wekslowych uskuteczniać będzie wyłącznie Kasa powiatowa. Adnotacya każdorazowego kursu rubla na blankietach wekslowych odpada, a sprzedaż blankietów uskuteczniać się będzie dla stron według oficyalnego kursu.

Będące obecnie w posiadaniu stron blankiety wekslowe nie będą przyjmowane do wymiany, skutkiem zmiany kursu rubla.

Obowiązują następujące ceny sprzedaży:

Przy kwocie wekslowej do 50 rubli	10 Kop.
» » » » 100 »	20 Kop.
» » » » 200 »	40 Kop.
» » » » 300 »	60 Kop.
» » » » 400 »	80 Kop.
» » » » 500 »	1 R. — Kop.
» » » » 600 »	1 R. 20 Kop.
» » » » 700 »	1 R. 40 Kop.
» » » » 800 »	1 R. 60 Kop.
» » » » 900 »	1 R. 80 Kop.
» » » » 1000 »	2 R. — Kop.

20.

Wyroki.

C. i k. Sąd wojskowy w Kielcach wyrokiem z dnia 5. marca 1918 K. N. 444 skazał Franciszka Przybytnia w Pieczonogach, gminy Nieszków za zbrodnię zakłócenia spokoju publicznego z § 34 wojsk. ust. kar. popełnioną przez to, że dnia 15. lutego 1918 w Słaboszowie przed urzędem gminnym publicznie przed zebranymi ludźmi przez użycie następujących słów: »Precz z obcymi, którzy nas dosyć już uciskali, nie dajmy im więcej żadnego kontyngentu, ani zboża, ani podwód, nie obawiajcie się bagnetów ani nawet strzałów armatnich. Żołnierze, którzy stoją pod bronią, muszą ją odrzucić, a wy musicie iść ręka w rękę i choćby się krew przelała, musicie walczyć do ostatniej kropli krwi«, wzywał do nieposłuszeństwa i oporu przeciw zarządzeniom publicznych władz administracyjnych, a przez odebranie następującej przysięgi: »Przysięgamy Panu Bogu i narodowi polskiemu, że wszystkiego tego dokonamy, aby pokonać naszego wroga, tak nam dopomóż Bóg!«, usiłował utworzyć związek dla osiągnięcia tego celu, na karę ciężkiego więzienia przez **lat trzy** obostrzonego przetrzymaniem w osobnej celi w trzecim, szóstym i dziewiątym miesiącu podczas każdego roku kary.

Wyrok ten został wykonany.

Lucya Jaworska, urodzona w r. 1863 w Sosnówce, gmina Kacice, zamieszkała w Sławicach, zasądzoną

została przez c. i k. Sąd wojskowy w Kielcach za podbiajnie cen na karę zwykłego aresztu przez 1 tydzień obostrzonego przez zatrzymanie w odosobnieniu w ostatnich dwóch dniach kary.

21.

Grzywny.

Na miejscowości Wielka wieś i Rzędowice, gmina Książ wielki nałożoną została kontrybucya w kwocie 2000 względnie 1000 K za niedostawienie podwód, zaś na miejscowość Słaboszów, gmina Nieszków w wysokości 1000 K za wstrzymanie ruchu na kolejce przewozowej.

22.

Zaległa przedpłata za dziennik urzędowy.

Zalegający z przedpłatą za dziennik urzędowy z roku ubiegłego, oraz za I kwartał 1918 mają bezzwłocznie wyrównać zaległość, a przypadającą należytość przesłać przekazem pocztowym do adjutantury tutejszej Komendy powiatowej, gdyż w razie przeciwnym wysyłka dziennika urzędowego będzie wstrzymaną.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wawrzyniec Rusek z Chodowa zagubił kwit na odstawione do magazynu Polskiej Centrali zbożowej w Charsznicy następujące produkty: 50 kg owsa i 50 kg jęczmienia. Kwit ten opiewał na kwotę 48 K 30 h i był opatrzony Nr. 158, nie był jednak przez niego podpisanym.

Kwit ten unieważnia się z dniem dzisiejszym.

Józefowi Bartosikowi z Janowiczkach zaginęła koncesya na drobną sprzedaż nafty. Koncesyę tą unieważnia się z dniem dzisiejszym.

Zastępca c. i k. Komendanta powiatu:
OTTON SCHOLZ, Pułkownik m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.